

Адаптація учнів до дистанційного навчання

Дистанційне навчання – порівняно нова форма здобуття знань, яка базується відповідно до державних стандартів освіти. У Положенні про дистанційне навчання визначено, що це «... індивідуалізований процес набуття знань, умінь, навичок і способів пізнавальної діяльності людини, який відбувається в основному за опосередкованої взаємодії віддалених один від одного учасників навчального процесу у спеціалізованому середовищі...».

Основні види адаптації:

✦ **початкова**, реалізована на першій стадії роботи учня. Її можна назвати «знайомство» з учнем. Інформація про того, якого навчають, може бути отримана шляхом попереднього опитування та тестування;

✦ **поточна**, котра здійснюється в процесі просування учня в вивченні навчального матеріалу курсу. Вона оснований на даних отриманих при безпосередній роботі учня з курсом; виконується після завершення певного етапу роботи, для визначення готовності учня до наступного етапу. Наприклад, після вивчення окремої теми або розділу.

Адаптація

до учня в процесі його роботи з дистанційним курсом починається з підбору найбільш підходящого для нього сценарію навчання, темпу й детальності викладу

навчального матеріалу, пропонованих питань і вправ, їхньої послідовності й тому подібного. Але одна з переваг комп'ютерного навчання полягає в тому, що воно дозволяє забезпечити врахування широкого діапазону індивідуальних психофізіологічних особливостей учнів і запропонувати оптимальний для кожного курс навчання шляхом його індивідуалізації. Саме вирішення цієї проблеми, яка сприяє підвищенню ефективності навчання, набуває особливого значення і приваблює фахівців, зайнятих у сфері

У дистанційному навчанні, заснованому на комп'ютерних технологіях, можливі **два підходи** до організації навчального процесу:

використання підключеної й/або функціонуючої в Інтернеті системи навчання, що забез-

використання навчальних курсів у вигляді окремих програм, у рамках яких здійснюються всі види адаптації.